

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15200/2022
07.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., чија је законска заступница ББ из ..., а пуномоћник Срђан Поповић адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8890/2020 од 30.06.2022. године, на седници већа одржаној дана 07.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8890/2020 од 30.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8890/2020 од 30.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8404/2019 од 29.09.2020. године, делимично је усвојен тужбени захтев (став први изреке) и обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиоцу укупно 150.000,00 динара, и то 70.000,00 динара за физичке болове и 80.000,00 динара за страх, све са законском затезном каматом од 29.09.2020. године до исплате (став други изреке). Ставом трећим изреке је одбијен тужбени захтев преко досуђених до тражених износа накнаде са законском затезном каматом, и то преко 70.000,00 динара за физичке болове до 110.000,00 динара и преко 80.000,00 динара за страх до 190.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка од 105.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев за камату на досуђени износ за период од пресуђења до извршности (став пети изреке).

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 8890/2020 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена, а жалба туженог делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати 130.000,00 динара укупно, и то 60.000,00 динара за физичке болове и 70.000,00 динара за страх, док је захтев одбијен преко преиначених до износа досуђених првостепеном пресудом са каматом, као и да накнади тужиоцу трошкове поступка од 103.300,00

динара (уместо 105.100,00 динара), док је у преосталом делу жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против одлуке о трошковима поступка из другог става другостепене пресуде тужилац је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. Правила о том правном средству изјављеном против пресуде сходно се примењују, на основу члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП, и на посебну ревизију изјављену против другостепеног решења којим се правноснажно окончава поступак у спору у којем не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, што су иначе разлози прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП чије би постојање ревизију учинило изузетно дозвољеном. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија у конкретном случају није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези с чланом 420. став 6. ЗПП према којима је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде (односно решења) против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. овог закона.

У конкретном случају ревизијом се побија другостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, што представља споредно потраживање у односу на главни тужбени захтев који се односи на накнаду штете. Будући да је за право на изјављивање ревизије, сагласно члану 28. ЗПП, меродавна само висина главног захтева, а не и захтева за трошкове поступка, изјављена ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић